

chybena, nehledě ani k tomu, že mezi 11 hlasy, odpovědivšími kladně ku třetí otázce, je nepopíratelně obsaženo oněch 10 hlasů, které odpověděly kladně k otázce druhé, tedy počet hlasů, který dle prvního odstavce §u 329 tr. ř. ku kladné odpovědi na hlavní otázku třetí sám o sobě stačí.

Čís. 1079.

Pokud jest v tom, že na jednu stranu vah byly dány kovové kroužky, spatřovati podvod dle §u 199 písm. c) tr. zák.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1923, Kr II 918/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmatečným stížnostem státního zastupitelství a obžalovaných Františka a Josefa F-ových do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 21. října 1921, jímž byli obžalovaní uznáni vinnými přestupkem podvodu dle § 461 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Na obžalované vznesna byla státním zastupitelstvím obžaloba pro zločin podvodu ve smyslu §§ 197, 199 c) tr. zák., spáchaný dle obžalovacího spisu tím, že v roce 1920 v P. ve své veřejné místnosti užívali úmyslně váhy, která v sobě méně drží, čímž zákazníci jejich měli na své majetnosti utrpěti škodu. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými přestupkem podvodu ve smyslu §u 461 tr. zák., spáchaným dle rozsudkového výroku tím, že při vážení masa listivým předstíráním, přidavše na stranu váhy, kde se vážívá maso, dva kroužky ve váze 1½ dkg, uváděli své zákazníky v omyl, jímž tito měli na svém majetku trpěti škodu, 200 Kč nepřevyšující. Skutkové podstaty zločinu podvodu nalézací soud v jednání obžalovaných neshledal, dle rozhodovacích důvodů rozsudkových proto, že váhy ani závaží nebyly nijak porušeny, nejednalo se tudíž dle názoru soudu ani o nepravé nebo méně obsahující váhy ani o použití nepravých nebo méně obsahujících závaží. Zmateční stížnost státního zastupitelství jest odůvodněna, pokud vytýká rozsudku zmatečnost dle čís. 5 §u 281 tr. ř. Již rozsudkový výrok, v němž se mluví o přidávání kroužků na stranu váhy, kde se vážívá maso, nasvědčuje tomu, že nalézací soud nespatřuje podvodné jednání obžalovaných v tom, že, jak jim za vinu klade obžaloba, používali váhy, která v sobě méně drží, neboli váhy, k cíli ošálení zákazníků trvale změněné, nýbrž jen v podvodné manipulaci při vážení na váze nikoliv nepravé nebo méně obsahující. V rozhodovacích důvodech pak se zjišťuje, že když dne 11. listopadu 1920 přišel cejchmistr Richard Z. s tržním dozorcem Vincencem K-em do jatky obžalovaných, obžalovaná Josefa F-ová chtěla nepozorovaně s miskou vah na straně, kde se váží maso, odstraniti dva kroužky. Jiných zjištění, týkajících se otázky, kde a jakým způsobem byly ony kroužky na váze umístěny, byly-li na ni zejména upevněny, rozsudek neobsahuje; než jak výrok

rozsudkový, tak shora uvedené zjištění nasvědčují zřejmě přesvědčení nalézacího soudu, že kroužky byly obžalovaným na váhu přidávány od případu k případu. Ono rozsudkové zjištění založeno je v rozhodovacích důvodech jednak na trestním oznámení, jednak na výpovědích svědků Z-a a K-a, konečně na zodpovídání se samotných obžalovaných. Než v trestním oznámení se uvádí, že kroužky byly na onom konci váhy, na které se dává maso, zavěšeny, svědek Z. udal jako svědek, že obžalovaná F-ová chtěla kroužky nepozorovaně odstraniti, při čemž se neznímí o tom, že chtěla je odstraniti smisky, dle svědeckého údaje K-ova sňala obžalovaná kroužky rychle s váhy, obžalovaný F. uvedl výslovně, že kroužky byly na váze zavěšeny, obžalovaná F-ová zodpovídala se konečně v ten smysl, že kroužky byly na váze, jak obžalování začali obchod, který převzali asi před rokem po otci obžalovaného F-a, ona že jich tam nepověsila a že neví, kdo je tam pověsil. V těchto výsledcích hlavního přeličení nenachází zajisté ani rozsudkový výrok ani ono rozsudkové zjištění sebe menší opory a zmateční stížnost namítá proto důvodně, že rozsudek, který se těchto pramenů soudcovského přesvědčení dovolává naprosto neprávem, ve skutečnosti neuvádí v tom ohledu pro svůj výrok vůbec žádných důvodů. Vada rozsudku týká se skutečnosti, pro posouzení jednání obžalovaných jako zločinu podvodu ve smyslu §§ 197, 199 c) tr. zák. zřejmě rozhodné, neboť lze bezpečně za to míti, že, kdyby byl nalézací soud shora uvedené výsledky hlavního přeličení učinil základem svého uvažování v jich skutečné podstatě, byl by dospěl k přesvědčení, že šlo o předměty, na váze trvale umístěné, tedy o trvalou změnu váhy, a že by byl pak sotva došel k závěru, že se nejednalo o váhu porušenou, tudíž nepravou neboli méně držící (méně obsahující). Důvodu zmatečnosti čís. 10 Šu 281 tr. ř. neprovádí zmateční stížnost způsobem, který by odpovídal zákonu, neboť ve svých dotyčných vývodech vychází ze skutkového předpokladu, nesrovnávajícího se se skutkovými zjištěními rozsudkovými, totiž z předpokladu, že kroužky byly na váhu přivěšeny a že tím na váze byla předsevzata změna, která pro zákazníky nebyla na první pohled patrna. Netřeba se proto dalšími vývody zmateční stížnosti v tom směru vůbec blíže obírat.

Čís. 1080.

Nevzešly-li za hlavního přeličení pochybnosti o tom, že obžalovaný jest duševně zdrav, nelze dáti porotcům dodatkovou otázku o střídavém pomínutí smyslů.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1923, Kr II 784/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu v Mor. Ostravě ze dne 19. října 1922, jímž byla obžalovaná podle Šu 334 tr. ř. sprostěna z obžaloby pro zločin vraždy dle §§ 134, 135 čís. 4 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.